

बेहदको वैराग्य वृत्तिले सिद्धिहरूको प्राप्ति

आज विश्व रचयिताले आफ्नो श्रेष्ठ रचनालाई अथवा रचनाका पूर्वज आत्माहरूलाई हेरिरहनु भएको छ। चारै तिरका पूर्वज र पूज्य आत्माहरू बापदादाको सामुन्ने छन्। पूर्वज आत्माहरूको आधारले विश्वको सर्व आत्माहरूलाई शक्ति र शान्ति प्राप्त भइरहेको छ र भइरहनु छ। अनेक आत्माहरूले पूर्वज र पूज्य आत्माहरूलाई शान्ति देवा, शक्ति देवा भनेर याद गरिरहेका छन्। यस्तो समयमा शान्ति देवा आत्माहरूले मास्टर शान्तिको सागर, मास्टर शान्तिको सूर्यले आफ्नो शान्तिका किरणहरू, शान्तिका लहरहरू दाताको बच्चा देवा भनेर सबैलाई दिइरहेका छौं! त्यो विशेष सेवा गर्ने अभ्यासी बनेका छौं वा अन्य भिन्न-भिन्न सेवामा यति व्यस्त हुन्छौं जुन यस विशेष सेवाको लागि फुर्सत र अभ्यासको कमी हुन्छ? जस्तो समय त्यस्तै सेवाको स्वरूपलाई अपनाउन सक्छौं? यदि कसैलाई पानीको प्यास लागेको छ र तिमीले राम्रो भोजन दियो भने त्यो सन्तुष्ट हुन्छ? त्यसरी नै वर्तमान समयमा शान्ति र शक्तिको आवश्यकता छ। मनसाको शान्तिद्वारा आत्माहरूलाई मनको शान्ति अनुभव गराउन सक्छौं। वाणीद्वारा कान सम्म आवाज पुर्याउन सक्छौं। तर वाणीको साथमा मनसा शक्तिद्वारा मनसम्म पुर्याउन सक्छौं। मनको आवाज मनसम्म पुग्छ। मुखको आवाज केवल कान र मुखसम्म मात्र पुग्छ। केवल वाणीद्वारा वर्णन शक्ति र मनद्वारा मनन शक्ति, मगन स्वरूपको शक्ति दुवैको प्राप्ति हुन्छ। तिनीहरू सुन्नेवाला र अर्काथरी बन्नेवाला हुन्छन्, दुवैमा अन्तर हुन्छ। त्यसैले सदा वाचा र मनसा दुवै साथै-साथै सेवामा रहनु।

वर्तमान समयमा विशेष भारतवासीको के हालचाल देख्नु भयो? अहिले श्मसान वैराग्य वृत्तिमा छन्। यस्ता श्मसान वैराग्य वृत्ति हुनेलाई बेहदको वैराग्य वृत्ति दिलाउनको लागि स्वयं बेहदको वैराग्य वृत्तिवाला बन। आफूले आफैलाई जाँच गर- कहिले राग कहिले वैराग्य दुवैमा चल्छौं वा सदाको बेहदको वैरागी बनेका छौं? बेहदको वैरागी अर्थात् देह रूपी घरदेखि पनि बेघर। देह पनि बाबाको हो नकि मेरो, यति देहको भानदेखि पर। बेहदका वैरागी कहिल्यै पनि संस्कार, स्वभाव, साधन कसैको पनि वशीभूत हुँदैनन्। न्यारा बनेर, मालिक बनेर साधनद्वारा सिद्धि स्वरूप बन्छन्। साधनलाई विधि बनाउँछन्। विधिद्वारा स्व उन्नतिको वृद्धिको सिद्धि पाउँछन्। सेवाद्वारा वृद्धिको सिद्धि प्राप्त गर्छन्। निमित्त आधार हुन्छ तर अधिन हुँदैनन्। आधारको अधीन हुनु अर्थात् वशीभूत हुनु हो। वशीभूत शब्दको अर्थ नै हो, जसरी भूत आत्माले परवश र परेशान गर्छ, त्यसरी कुनै पनि साधन वा संस्कार वा स्वभाव वा सम्पर्कबाट वशीभूत भयौं भने भूतले जस्तै परेशान र परवश हुनेछौं। बेहदका वैरागी, सदा करावनहारले गराइरहनु भएको छ, यही मस्तीमा रमता योगी भन्दा माथि उड्ता योगी हुन्छन्। जसरी हदका वैरागीलाई हठयोगको विधिद्वारा धर्ती, आगो, पानी सबैदेखि माथिको आसनधारी देखाउँछन्। त्यसलाई योगको सिद्धि स्वरूप मान्छन्। त्यो हो अल्पकालको हठयोगको विधिको सिद्धि। यस्ता बेहदका वैराग्य वृत्तिवाला, यो विधिद्वारा देहभानको धरनी भन्दा माथि मायाको भिन्न-भिन्न विकारहरूको अग्नि भन्दा माथि, भिन्न-भिन्न प्रकारका साधनद्वारा सङ्गको वहावमा आउनबाट अलग रहन्छन्। जसरी पानीको बहावले आफ्नो बनाउँछ, आफू तर्फ खिँचिन्छ, त्यसरी कुनै पनि प्रकारको अल्पकालको बहावले आफू तर्फ आकर्षित नगरोस्। यसरी पानीको बहाव भन्दा माथि रहने, यस्तालाई भनिन्छ उड्ता योगी। यी सबै सिद्धिहरू बेहदको वैराग्यको विधिद्वारा प्राप्त हुन्छन्।

बेहदका वैरागी अर्थात् हर संकल्प, बोल र सेवामा बेहदको वृत्ति, स्मृति भावना र कामना होस्। हर संकल्प बेहदको सेवामा समर्पित होस्। हरेक बोलमा निःस्वार्थ भावना होस्। हरेक कर्ममा करावनहारले गराइरहनु भएको छ- यस्तो प्रकम्पन सबैलाई होस्, यस्तालाई भनिन्छ बेहदका वैरागी। बेहदका वैरागी अर्थात् आफ्नोपन मेटिएको। बाबा-पन आओस्। जसरी अनहद जप जप्छन्, त्यस्तै अनहदको स्मृति स्वरूप होस्। हर संकल्पमा, हरेक श्वासमा बेहद र बाबा समाहित भएको होस्। त्यसैले हदका वैरागी, चिहानका वैरागी आत्माहरूलाई वर्तमान समय शान्ति र शक्ति देवा भनेर बेहदको वैरागी बनाऊ।

त्यसैले वर्तमान समय प्रमाण बच्चाहरूको रिजल्ट कस्तो रह्यो?– यो टी.बी. बापदादाले हेर्नु भयो र बच्चाहरूले इन्दिरा गान्धीको टी.बी. हेरे। समयमा हेरे, ज्ञानको लागि हेरे, समाचारको लागि हेरे यसमा कुनै हर्जा छैन। तर के भयो? के होला? यो रूपले नहेर्नु। जानी बनेर हरेक दृश्यलाई कल्प पहिलाको स्मृतिले हेरे। त्यसैले बापदादाले बच्चाहरूको के देख्नु भयो? बच्चाहरूको दृष्य पनि रमणिक थियो। तीन प्रकारको रिजल्ट देख्नु भयो।

१) पहिलो थिए–चल्दा-चल्दै अलबेलापनको निद्रामा सुतेका आत्माहरू। जसरी कुनै जोडले आवाज हुँदा वा कसैले हल्लाउँदा सुतेको जाग्छ र भन्छ– के भयो? यो संकल्पले केही समय जाग्छ र फेरि बिस्तारै-बिस्तारै त्यही अलबेलापनको निद्रामा पुग्छ। यस्तो त हुन्छ नै, यही सिरक ओडेर फेरि सुत्छन्। अहिले त रिहर्सल हो, फाइनल त पछि हुनु छ। यसरी अझै मुखसम्म सिरक तान्छन्।

२) दोस्रो थिए– आलस्यको निद्रामा सुतेकाहरू। यो त सबै हुनु नै थियो। त्यही भयो। पुरुषार्थ त गरिरहेको छु र पछि पनि गरी नै रहेनु छ। संगमयुगमा पुरुषार्थ त गर्नु नै छ। केही गरियो केही पछि गरौंला। अरूलाई जागेर हेरिरहन्छन्। जसरी सिरकबाट टाउको निकालेर सुतेकालाई हेर्छन् नि। जो नामचलेका छन् तिनीहरू पनि यही गतिले चलिरहेका छन्, हामी पनि चलिरहेका छौं। यसरी अरूको कमजोरीलाई देखेर बाबालाई अनुसरण गर्नुको सट्टा बहिनी र भाइहरूलाई अनुसरण गर्छन् र तिनीहरूको पनि कमजोरीहरूलाई अनुसरण गर्छन्। यस्तो संकल्प गर्नेहरू, आलस्यको निद्रामा सुतेकाहरू पनि अवश्य जागुन्। उमंग र उत्साहको आधारले आलस्य र निद्रालाई कतिले त्याग पनि गरेका छन्। स्वउन्नति र सेवाको उन्नतिमा अगाडि कदम पनि बढाएका छन्। हलचलले हल्लायो अनि अगाडि बढे। तर आलस्यको संस्कारले बीच-बीचमा फेरि पनि आफू तर्फ खिँट्दछ। फेरि पनि हलचलले हल्लाउँछ र अगाडि बढाउँछ।

३) तेस्रो थिए– हलचललाई देखेर अचल रहनेहरू। सेवाको श्रेष्ठ संकल्पमा सेवाको भिन्न-भिन्न योजना सोच्नु र गर्नु। सारा विश्वलाई शान्ति र शक्तिको सहायता दिनेहरू र सहास राख्नेहरू। अरूलाई पनि हिम्मत दिलाउनेहरू। यस्ता बच्चाहरू पनि देखियो। तर श्मसानको उमंग-उत्साह वा श्मसानको तीव्र पुरुषार्थ वा कमजोरीहरूबाट वैराग्य वृत्ति यस्तो लहरमा नचल्नु। सदा परिस्थितिलाई स्व-स्थितिको शक्तिले परिवर्तन गर्ने, विश्व परिवर्तकको स्मृतिमा रहने गर। परिस्थितिले स्थितिलाई अगाडि बढाओस् वा वायुमण्डलले मास्टर सर्वशक्तिवानलाई चलाओस्, मनुष्य आत्माहरूको चिहानको वैराग्यले अल्पकालको लागि बेहदको वैरागी बनाओस् यो पूर्वज आत्माहरूको कर्म होइन। समय रचनाले, मास्टर रचयितालाई अगाडि बढाओस्– यो मास्टर रचयिताको कमजोरी हो। तिम्रो श्रेष्ठ संकल्पले समयलाई परिवर्तन गर्ने छ। समय तिमी विश्व परिवर्तक आत्माहरूको सहयोगी हो। बुझ्यौ? समयलाई हेरेर समयले हल्लाएर अगाडि बढ्नेवाला होइनौ। तर स्वयं अगाडि बढेर समयलाई समीप ल्याऊ। प्रश्न पनि धेरैको उठ्यो– अब के हुन्छ? तर प्रश्नलाई पूर्णविरामको रूपमा परिवर्तन गर अर्थात् आफूलाई सबै बिषयमा पूर्ण गर। यो हो पूर्णविराम। यस्तो समयमा के होला? यस्तो प्रश्न उठ्दैन तर के गर्नु छ, मेरो कर्तव्य यस्तो समयमा के हुन्छ? यस्तो सेवामा लाग। जसरी आगो निभाउनेले आगो निभाउन लागे। प्रश्न गरेनन् कि यस्तो किन भयो? आफ्नो सेवामा लागे नि। त्यसरी नै रूहानी सेवाधारीहरूको कर्तव्य हो आफ्नो रूहानी सेवामा लाग्नु। दुनियाँकालाई पनि न्यारापनको अनुभव होस्। बुझ्यौ? फेरि पनि समय प्रमाण पुग्नु त पुग्यो नि। खुशी भइरहेका छौं नि– हाम्रो भाग्य थियो जुन पुगियो। हुन त आयौं। मधुबनको चमक तिमी बच्चाहरू हो। मधुबनको श्रृङ्गार मधुबनमा पुग्यौ। केवल मधुबनको बाबा होइन, मधुबनका बच्चाहरू पनि हो। अच्छा–

चारै तिरका संकल्पद्वारा, स्नेहद्वारा, आकारी रूपद्वारा पुगेका सर्व बच्चाहरूलाई बापदादाले सदा अचल भव, सदा बेहदका वैरागी, सदा उड्ता योगी भवको वर्सा र वरदान दिइरहनु भएको छ। सदा अनहद स्मृति स्वरूप, अलबेला र आलस्यको निद्राजीत, सदा बेहदका स्मृति स्वरूप यस्ता पूर्वज र पूज्य आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग नमस्ते।

दादीजी तथा जगदीश भाइजीले विदेश यात्राको समाचार सुनाउनु भयो तथा याद-प्यार दिनु भयो

सबैलाई सन्देश दिएर अनुभव गरायौं। स्नेह र सम्बन्ध बढायौं। अब अधिकार लिनको लागि अगाडि आउँछन्। हरेक कदममा अनेक आत्माहरूको कल्याणको पार्ट निश्चित छ। यही निश्चयले सबैको दिलमा उमंग-उत्साह

दिलायौ। धेरै राम्रो सेवा र स्नेहको पार्ट खेल्यौ। बापदादा करावनहार पनि हुनुहुन्छ र साक्षी भएर हेर्नेवाला पनि हुनुहुन्छ। गराउनु पनि भयो, हेर्नु पनि भयो। बच्चाहरूको उमंग-उत्साह र हिम्मत माथि बापदादालाई गर्व छ। पछि पनि अझै आवाज सशक्त हुन्छ। यसरी आवाज सशक्त हुन्छ जुन सबै कुम्भकरणले आँखा खोलेर हेर्नेछन् र भन्ने छन् कि यो के भयो? कतिको भाग्य परिवर्तन हुने छ। धरनी बनाएर आयौ बीज लगाएर आयौ। अब चाडै बीजको फल पनि निकल्ने छ। प्रत्यक्षताको फल निकल्नेवाला नै छ। समय समीप आइरहेको छ। अहिले त तिमीहरू गयौ तर जुन सेवा गरेर आएका छौ त्यो सेवाको फल स्वरूप स्वयं भागेर आउँछन्। यस्तो अनुभव गर्नेछन् जस्तै चुम्बकले टाढाबाट खिचिरहेको छ। त्यसरी कसैले खिचिरहेको छ। जसरी सुरूमा अनेक आत्माहरूलाई यस्तो रूहानी खिचाव भयो— जस्तै कसैले खिचिरहेको छ। कसैले खिचिरहेको छ र कहाँ जाऊ जस्तो। त्यसरी नै यिनीहरू पनि खिचिएर आउँछन्। यस्तो अनुभव गर्यौ नि— रूहानी खिचाव बढिरहेको छ। बढ्दा-बढ्दै खिचिएकाहरू उडेर पुग्नेछन्, त्यो दृष्य पनि अब हुनेवाला छ। अब यहि बाँकी रहेको छ। सन्देशवाहक जान्छन् तर उनीहरू स्वयं सत्य तीर्थमा पुग्नु यस्तो हुन्छ अन्तिम दृष्य। यसको लागि अहिले धरनी तयार भएको छ। बीज पनि परिसकेको छ, अब फल अवश्य निकल्ने छ। अच्छा— दुवै तर्फ गयौ। बापदादाको पासमा सबैको हिम्मत उल्लास उमंग पुग्यो। धेरै जसोलाई सेवाको उमंग-उत्साह भएको कारणले मायाजीत बन्नको लागि सहजै अगाडि बढिरहेका छन्। फुर्सत भयो भने मायाको हमला पनि हुन्छ तर व्यस्त रहन्छौ दिलदेखि कामबाट होइन। जो दिलदेखि सेवामा व्यस्त रहन्छन् तिनीहरू सहजै मायाजीत हुन्छन्। त्यसैले बापदादा बच्चाहरूको उमंग-उत्साह देखेर खुशी हुनुहुन्छ। त्यहाँ साधन पनि सहज छन् र तिनीहरूलाई प्राप्ति हुन्छ। लक्ष्य छ, मेहनत छ र साधन पनि सहज प्राप्ति छ, तीनै कुराको कारणले दौडमा राम्रो नम्बर लिइरहेका छन्। राम्रो छ। तर देशमा पनि कुनै कम छैनन्। सबै आ-आफ्नो उमंग-उत्साहको आधारमा बढिरहेका छन्। नाम त देशबाट नै निकल्नु छ। विदेशको सफलता पनि देशबाट नै निकल्नु छ। यो राम्रो स्मृति तिनीहरूलाई रहन्छ र आफ्नो काम सम्झन्छन्— मैले केही विशेष गर्नु छ। विदेशको आवाजले भारतलाई जगाउनु छ। यो लक्ष्य पक्का छ र पूरा पनि गरिरहेका छन्। तयार गरिरहेका छन् तर अहिले विदेशसम्म मात्र आवाज छ। विदेशको देशसम्म पुगोस्, त्यो उड्दै-उड्दै आइरहेको छ। अहिले उडिरहेको छ। अहिले सफर गरिरहेको छ आवाजले। उड्दै-उड्दै यहाँ पुग्ने छ। अहिले विदेशमा राम्रोसँग फैलिरहेको छ तर विदेशको देशमा पुगोस्, यो पनि हुनु नै छ। अच्छा जे पनि पार्ट खेल्यौ, राम्रो खेल्यौ। सदा अगाडि बढ्ने सहयोग र वरदान छ। हरेक आत्माको आ-आफ्नो पार्ट छ। जति अनुभवी बन्दै जान्छन् त्यति नै अझै अनुभवको आधारले अगाडि बढ्दै रहन्छन्। करावनहारले जुन जसबाट गराउनु भयो त्यो ड्रामा अनुसार धेरै राम्रो गराउनु भएको छ। निमित्तभावले सेवा गराउछ नै। त्यसैले सेवा गर्यौ, निमित्त बन्यौ, जम्मा भयो र अगाडि पनि जम्मा हुँदै रहन्छ। अच्छा।

पार्टिहरूसँग:- सदा मिलन मेलामा रहनेहरू हौ नि? यो मिलनको मेलाले अविनाशी मिलनको मेलाको अनुभव गराउछ। जहाँ रहे पनि मेलामा रहेका छौ। मेलाबाट टाढा हुँदैनौ। मेला अर्थात् मिलन। त्यसैले सदा मिलन मेला नै छ। त्यसैले यस्तो भाग्यवान को हुन्छ जो सदा मेलामा रहोस्। त्यसो त मेला लाग्छ र खतम हुन्छ तर सदा कोही पनि मेलामा रहँदैनन्। तिमी भाग्यवान आत्माहरू सदा मेलामा रहन्छौ। सदा मिलन मेला। मेलामा के हुन्छ? मिल्नु र झुल्नु। झुल्नु पनि हुन्छ नि! त्यसैले सदा प्राप्तिको झूलामा झुल्नेहरू। एउटा झूला छैन अनेक प्राप्तिहरूको अनेक झूला छन्। कहिले कुन झूलामा झुल्छौ, कहिले कुन झूलामा। तर छौ मेलामा। यस्तो झूला छ जुन सदा नै सुख र सर्व प्राप्तिको अनुभव गराउनेवाला छ। यस्ता करोडौंमा कोही भाग्यवान आत्मा हौ। पहिला महिमा सुन्थ्यौ, अहिले महान बन्यौ। अच्छा।

वरदान:- शान्तिको शक्तिद्वारा असम्भवलाई सम्भव गर्ने सहजयोगी भव
शान्तिको शक्ति सर्वश्रेष्ठ शक्ति हो। शान्तिको शक्तिबाट नै अरू सबै शक्तिहरू निकलिएका हुन। साइन्सको शक्तिको पनि जुन प्रभाव छ त्यो साइन्स पनि साइलेन्सबाट निकलिएको हो। त्यसैले शान्तिको शक्तिबाट जे चाहान्छौ त्यो गर्न सक्छौ। असम्भवलाई पनि सम्भव गर्न सक्छौ। जसलाई दुनियाँले असम्भव भन्छन् त्यो तिम्रो लागि सम्भव हुन्छ र सम्भव भएको कारणले सहज पनि हुन्छ। शान्तिको शक्तिलाई धारण गरेर सहजयोगी बन।

स्लोगन:- वाणीद्वारा सबैलाई सुख र शान्ति दियो भने गायन योग्य बन्ने छौ।